

СВЯТО
КРАСИ
І ГРАЦІЇ

Стор. 4

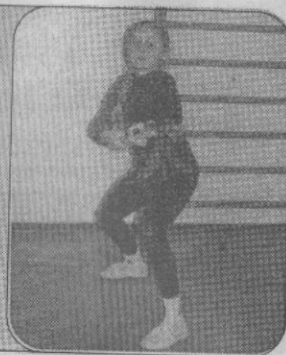
ТАНЦІ
НА
ВІЗКАХ

Стор. 5

ЕКЗОТИЧНА
ШКОЛА
ЧУКАНОВИХ

Стор. 7

СПОРТИВНА КИЇВЩИНА

Газету засновано
24 серпня 1999 року

21 квітня 2005 р.
№16(269)

ОФІЦІЙНЕ ВИДАННЯ УПРАВЛІННЯ З ПИТАНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

Петро Сидорович Горностай (1923-2005) народився 5 червня 1923 року на Житомирщині в багатодітній родині. Рано залишився без батька, який помер під час голодомору. В 1941 році закінчив середню школу. Бойовий шлях Петра Сидоровича розпочався в партизанському загоні ім. Суворова, де він у 1943-1944 роках був станковим кулеметником. З 1944 року в складі Радянської Армії пройшов з боями Угорщину, Австрію, Німеччину. Був поранений. Має фронтові нагороди - орден Вітчизняної війни 2-го ступеня, медалі «За відвагу», «За бойові заслуги», «Партизану Вітчизняної війни» 2-го ступеня, «За взяття Кенігсбергу» й інші.

У 1947 році П.С.Горностай вступив на педагогічний факультет Київського державного педагогічного інституту, який закінчив у 1951-му, а в 1955 році став аспірантом НДІ психології УРСР.

Кандидатська дисертація П.С.Горностая, яку він захистив у 1961 році, присвячена творчості психолога та психіатра В.М.Бехтерева.

На своєму професійному шляху П.С.Горностай був викладачем. Потім працював у Бердичівському та Черкаському педінститутах завідувачем кафедр і проректором. Майже 20 років працював ректором педагогічного інституту, спочатку Бердичівського, а з 1973 р. - Житомирського.

Із Житомирським педагогічним інститутом ім. І.Я.Франка пов'язаний період професійної кар'єри П.С.Горностая - майже чверть століття. Вже після виходу на пенсію з посади ректора продовжував працювати в ньому доцентом кафедри психології. Він - автор понад 70 наукових і науково-методичних праць із проблем історії психології та загальної і педагогічної психології, з питань психології вищої школи.

За свій майже півстолітній трудовий шлях на ниві педагогічної освіти П.С.Горностай мав багато трудових нагород - орден Трудового Червоного Прапора, медалі «За трудову доблесть», «За доблесну працю», ім. А.С.Макаренка й інші.

П.С.Горностай згадував, що після закінчення в 1941 р. середньої школи опинився на окупованій фашистами території, де зразу включився в роботу підпільної групи. Після арешту та страти двох підпільників групі вдалося добратися до партизанського з'єднання, яке знаходилося в Чорному лісі на Вінничині, в 30-ти км від ставки Гітлера «Вервольф». Це ускладнювало боротьбу партизан, так як значна територія навкруги Вінниці була насичена спеціальними частинами служби безпеки, розгорнута сітка таємної агентури. Наприкінці 1943р. з'єднання переформовується в кавалерійську бригаду на

чолі з майором М.І.Владимировим і спільно з Вінницьким з'єднанням полковника Я.І.Мельника відправляється рейдом по Вінницькій і Хмельницькій областях. У складі партизанського загону кавалерійської бригади брав участь у всіх бойових операціях партизан. В одній з них він відбив у фашистів станковий кулемет і з того часу став кулеметником. У 1944 р. після з'єднання з Червоною Армією влився в її ряди. Брав участь у боях на 3-му Білоруському фронті, де в січні 1945 р. був важко поранений. Після одужання відправився на 3-й Український фронт, брав участь у розгромі фашистських військ на території Німеччини, у визволенні Чехословаччини, де й зустрів Перемогу.

Микола Лила, кандидат психологічних наук, доцент кафедри загальної та практичної психології Переяслав-Хмельницького ДПУ імені Григорія Сковороди